

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Patrocinium Defvntorvm

Hautin, Jacques
Leodii, M.DC.LXV.

Pars I. Theologica doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

ARTICULUS VII.

De obligatione fratrum ejusdem ordinis ad preces, & Missas pro se mutuo solvendas.

PARS PRIMA.

Theologica Doctrina.

615.
Missæ, ac preces pro defunctis indictæ.

QUILIBET ordo Religiosus preces ac sacrificia certo numero præscribere solet in gratiam fratrum decedentium à superstitionibus persolvenda: lógum esset de cæteris dicere. Nostra tantùm attingam. In Societate itaque Jesu, pro singulis suæ provinciæ, Sacerdotes binas Missas, fratres bina rosaria, pro Domesticis autem singuli, tria, vel sacrificia Sacerdotes, vel rosaria fratres solvunt. Pro iis verò, qui extra provinciam obeunt, quisque Sacerdos, ubi vis terrarum singulis septimanis unum Sacrum, & pro universa Societate singulis mensibus unum: quare cùm in Societate numerentur ad minimum decies, & quinies mille, quorum longè plusquam pars media sint Sacerdotes, singulis septimanis fiunt in gratiam Sociorum mortuorum plus quàm octo millia Sacrificiorum: quibus addenda in singulos menses totidem millia, quorum saltem bona pars ad defunctos pertinet, præter ea quæ in provinciâ decedentis solvi diximus. Et sanè hæc omnia relictissimè. Cùm enim quilibet ordo Religiosus, sit velut mercatorum spiritualium societas ad communem ac proprium cuiusque quæstum ac commodum, par erat, ut mortuorum quoque commodis strenuè infudaret, cùm mortui alienâ operâ maxime indigeant.

616.
Sub quantâ obligatione.

Quærunto porò Theologi, quàm gravis sit superstitionis culpa, si sacra pro mortuis fratribus indicta prætermittant. Et communiter respondetur, sive hæc indicta sint ex Constitutionibus generalibus Ordinis, sive ex particularibus regulis, sive ex Præsidum mandatis, eorum neglectum nequaquam esse lethiferum; nisi fortè uspiam tanta gravitas satis ac ritè exprimatur: si quidem hujusmodi Sacrificiorum præscriptio simplicis mandati vim ac rationem sortitur. notum autem est, nisi quid virtute obedientiæ votæ, aut disertè sub pœnâ noxæ lethalis præcipiatur, præcepti religiosi violationem minimè mortiferam censeri.

Et Pellizzarius in omnium Religionum institutis versatissimus, omnium hoc iudicium & usum esse arbitratur. tom. 1. tr. 5. c. 9. n. 12.

PARS SECUNDA.

Insectatio in eos, qui pro fratribus Religiosis preces indictas non solvunt.

VERUMTAMEN non pauca sunt, quæ hujus culpæ indignitatem non mediocriter exaggerant: Exploratum enim est, charitatis, misericordiæ, pietatisque legibus Religiosos potissimum teneri ad suppetias suorum vel Patrum, vel fratrum, spiritualium manibus ferendas: propterea quòd instituti sui ratione ejusmodi virtutes, ipsi inter omnes maxime profitentur. Deinde singularis inter eos necessitudo singularem exigit omnium in defunctos fratres animi propensionem. Siquidem non modò Deum ut communem Patrem agnoscunt, quatenus ab eo pariter omnes conditi, ac per gratiam geniti: non modò Christum ut fratrem habent, ac venerantur, quatenus ejusdem Matris Mariæ filii sub cruce nati; sed insuper eandem religionem in matrem accepere: & verò ab eâ velut utero feruntur semper, ac feruntur dum vivant, ab eâ eodem cibo & corporis & animæ nutriuntur: ab eadem iisdem vestibus teguntur: iisdem præceptis ac disciplinis ad virtutem informantur: iisdem gradibus ad cælestes dignitates obtinendas provehuntur: denique eadem est omnium vitæ ratio, eademque norma, quare & præcipuam quamdam in omnes sui instituti professores caritatem, & eximiam in pauperes ac calamitosos mortuos misericordiam, & præclaram in Patres omnes fratresque pietatem exhibeant, necesse est. Nam si sanguinis conjunctio ad spiritualis subsidii in consanguineos mortuos communicationem obligat, quid efficere debet hoc in genere necessitudo tanta spiritualis? Si deinde decori ratio, & rependendi beneficii quædam necessitas religiosos obligat ad preces, ac sacrificia hominibus, qui beneficio illos affecerunt, referenda: quid obtinere non poterit consecratio non modò suorum, sed & sui in usus Religionis ac fratrum Religiosorum? Accedit, quod omnes eâ mente religiosum institutum capessunt, ut animæ suæ rebus ac salutis consulant, ac proinde ut purgantes eruciatu communi fratrum ope, vel levent magnâ ex parte, vel omninò vivant. Quem in finem aliis ipsi prolixâ voluntate,

617.
Earum neglectus indignus.